

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
89/C 43/01	ECU.....	1
89/C 43/02	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 14. til 18. februar 1989)	2
	Domstolen	
89/C 43/03	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. januar 1989 i sag 234/87, Casio Computer Co. GmbH Deutschland mod Oberfinanzdirektion München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (<i>Fælles Toldtarif — regnemaskiner — automatiske databehandlingsmaskiner</i>)	3
89/C 43/04	Sag 7/89: Sag anlagt den 10. januar 1989 af Ivo-Martin-Henri Van Gerwen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	3
89/C 43/05	Sag 10/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. november 1988 af Bundesgerichtshof i sagen SA CNL — SUCAL NV mod HAG GF Aktiengesellschaft	4
89/C 43/06	Sag 11/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 1988 af Bundesfinanzhof i sagen Unifert Handels GmbH mod Hauptzollamt Münster med forbundsfinansministeren som biintervenient	4
89/C 43/07	Sag 12/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. november 198 af Bundessozialgericht i sagen Antonio Gatto mod Bundesanstalt für Arbeit	5

<u>Nummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 43/08	Sag 13/89: Sag anlagt den 18. januar 1989 af Dansk Pelsdyravlerforening mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
89/C 43/09	Sag 18/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1988 af Bundesfinanzhof i sagen Maizena GmbH mod Hauptzollamt Krefeld	6
<hr/>		
<i>II Forberedende retsakter</i>		
Kommissionen		
89/C 43/10	Forslag til Rådets direktiv om investeringservice i forbindelse med værdipapirer	7
<hr/>		
<i>III Oplysninger</i>		
Kommissionen		
89/C 43/11	Bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til Sovjetunionen	15
89/C 43/12	Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer	16

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

21. februar 1989

(89/C 43/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,6960	Spanske pesetas	129,942
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,8731	Portugisiske escudos	171,078
Tyske mark	2,08410	US-dollars	1,12387
Nederlandske gylden	2,35248	Schweizerfrancs	1,77290
Pund sterling	0,640893	Svenske kroner	7,12084
Danske kroner	8,10816	Norske kroner	7,55072
Franske francs	7,09724	Canadiske dollars	1,33740
Italienske lire	1525,93	Østrigske schilling	14,6586
Irske pund	0,781333	Finske mark	4,83264
Græske drakmer	174,301	Yen	143,125
		Australske dollars	1,38664
		Newzealandske dollars	1,82446

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 14. til 18. februar 1989)

(89/C 43/02)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
2924	S 31 af 15. 2. 1989	Kenya	KE-Nairobi: Laboratorieudstyr	17. 4. 1989
2923	S 31 af 15. 2. 1989	Uganda	UG-Kampala: Vandforsyningsarbejder	17. 5. 1989
2928	S 31 af 15. 2. 1989	Etiopien	ET-Addis Abeba: Køretøjer	28. 3. 1989
2926	S 31 af 15. 2. 1989	Kina	B-Bruxelles: Teknisk udstyr	14. 4. 1989
2915	S 32 af 16. 2. 1989	Bangladesh	BD-Dhaka: Køretøjer	11. 4. 1989
2920	S 32 af 16. 2. 1989	Burkina-Faso	BF-Ouagadougou: Boringer	4. 5. 1989
2911	S 33 af 17. 2. 1989	Djibouti	DJ-Djibouti: Forskellige leverancer	18. 4. 1989
2896	S 33 af 17. 2. 1989	Togo	TG-Lomé: Udstyr og køretøjer	17. 4. 1989
2894	S 34 af 18. 2. 1989	Togo	TG-Lomé: Vejarbejde	17. 5. 1989
2895	S 34 af 18. 2. 1989	Togo	TG-Lomé: Vejarbejde	17. 5. 1989
2925	S 34 af 18. 2. 1989	Uganda	UG-Kampala: Forskellige leverancer	18. 4. 1989

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 20. januar 1989

i sag 234/87, Casio Computer Co. GmbH Deutschland mod Oberfinanzdirektion München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(Fælles Toldtarif — regnemaskiner — automatiske databehandlingsmaskiner)

(89/C 43/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 234/87 angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Casio Computer Co. GmbH Deutschland, Hamburg, mod Oberfinanzdirektion München, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Den Fælles Toldtarif, navnlig kriterierne for afgrænsningen mellem »regnemaskiner« i pos. 84.52 og »automatiske databehandlingsmaskiner« i pos. 84.53 med henblik på tarifieringen af såkaldt »programmerbare regnemaskiner«, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne C. N. Kakouris og G. C. Rodríguez Iglesias, generaladvokat M. Darmon og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 20. januar 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Elektroniske apparater, der overvejende anvendes til beregninger, men også anvendes til andre operationer, som kan programmeres efter en metode, der er lettere at benytte end f.eks. programmeringsproget Basic, og som opfylder betingelserne i bestemmelse nr. 3.A.a), i kapitel 84 i Den Fælles Toldtarif, er automatiske databehandlingsmaskiner i henhold til pos. 84.53.

⁽¹⁾ EFT nr. C 231 af 29. 8. 1987.

Sag anlagt den 10. januar 1989 af Ivo-Martin-Henri Van Gerwen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 7/89)

(89/C 43/04)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. januar 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ivo-Martin-Henri Van Gerwen, 17, Piazza Parrocchiale, Angera (Varese), Italien, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens afgørelse om at lade sagsøgeren genindtræde den 1. september 1981 annulleres.
2. Sagsøgerens genindtrædelse fastsættes til den 1. oktober 1969 eller til et hvilket som helst andet senere tidspunkt.
3. Kommissionen tilpligtes at udbetale sagsøgeren dels de beløb, der svarer til de supplerende løntrin, dels erstatning svarende til forskellen mellem den løn, sagsøgeren har oppebåret hos sine private arbejdsgivere, og den løn og de øvrige fordele, han havde haft krav på over for Kommissionen, nemlig 100 000 bfr., idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre dette beløb under sagen.
4. Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren erstatning svarende til forskellen mellem den løn, han har oppebåret hos sine private arbejdsgivere, og den løn og andre fordele, han havde haft krav på over for Kommissionen, for perioden fra 1. september 1981 til 1. april 1985, nemlig 100 000 bfr., idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre dette beløb under sagen.
5. Kommissionen tilpligtes, under anvendelse af begrebet indplacering og i det mindste på grundlag af reglen i tjenestemandsvedtægtens artikel 98, stk. 2, at forfremme sagsøgeren til en stilling i kategori A.

6. Subsidiært, Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 100 000 bfr. for ødelæggelse af hans tjenestemandskarriere, idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre beløbet under sagen.
7. Kommissionen tilpligtes, med virkning fra det tidspunkt, da nævnte beløb skal betales, at erlægge 8 % i rente af samtlige beløb.
8. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anført, at han burde være genindtrådt inden den af Kommissionen fastsatte dato, og at denne derfor bør tilpligtes at yde en tilsvarende erstatning eller i det mindste at tillægge ham de relevante supplerende løntrin.

Sagsøgeren gør videre gældende, at afgørelsen om genindtrædelse blev truffet i strid med tjenstemandsvedtægtens artikel 24, stk. 4, og artikel 98, stk. 2, og at afgørelsen har ødelagt hans tjenstemandskarriere og dermed påført ham betydelig ikke-økonomisk skade.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. november 1988 af Bundesgerichtshof i sagen SA CNL — SUCAL NV mod HAG GF Aktiengesellschaft

(Sag 10/89)

(89/C 43/05)

Ved kendelse afsagt den 24. november 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. januar, har Bundesgerichtshof, I. Afdeling for Civile Sager, i sagen SA CNL — SUCAL NV, Av. Georges Truffaut 45-46, B-4020 Liège, mod HAG GF Aktiengesellschaft, Hagstraße, D-2800 Bremen 1, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det — når tillige henses til EØF-traktatens artikel 222 — foreneligt med bestemmelserne om de frie varebevægelser (EØF-traktatens artikler 30 og 36), at en virksomhed, der er hjemmehørende i medlemsstat A, på grundlag af sine indenlandske firma- og varemærkerettigheder modsætter sig indførsel af lignende varer fra en virksomhed, der er hjemmehørende i medlemsstat B, når disse varer i medlemsstat B lovligt er forsynet med en varebetegnelse, der

- a) kan forveksles med det firmanavn og de varemærker, som den i stat A hjemmehørende virksomhed har beskyttelse for, og
- b) mærket oprindeligt i stat B ligledes tilkom den i stat A hjemmehørende virksomhed — som registreret senere end et i stat A beskyttet mærke — og af denne virksomhed var blevet overdraget til et i stat B stiftet datterselskab inden for samme koncern, og
- c) market, efter at datterselskabet var blevet konfiskeret i stat B, af denne stat som et aktiv i det beslaglagte datterselskab blev overdraget sammen med dette til en tredjemand, der på sin side overdrog varebetegnelsen til en virksomhed, hvis rettigheder er overgået til den virksomhed, som nu eksporterer varerne til stat A under den pågældende betegnelse?

2. Såfremt spørgsmål et besvares benægtende, spørges:

Har det betydning for svare på ovennævnte spørgsmål, såfremt det i stat A beskyttede kendetegn er blevet et »berømt« mærke i denne stat, og det som følge af en særlig bekendtheds kvalitet må antages, at der, hvis det samme kendetegn anvendes af en tredje virksomhed, ikke kan sikres forbrugerne oplysning om vareproducenten på en måde, der ikke begrænser de frie varebevægelser?

3. Såfremt spørgsmål et besvares benægtende, spørges endvidere (alternativt):

Er svaret det samme i tilfælde af, at forbrugerne i stat A ikke kun betragter det dér beskyttede kendetegn som en producentangivelse, men tillige hermed forbinder visse forestillinger om disse mærkevarers egenskaber, navnlig vedrørende kvaliteten, og de fra stat B under den samme betegnelse indførte varer ikke svarer til disse forventninger?

4. Såfremt alle tre ovenstående spørgsmål besvares benægtende, spørges:

Påvirker det bedømmelsen, såfremt de i spørgsmål to og tre særlig nævnte betingelser er opfyldt kumulativt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 1988 af Bundesfinanzhof i sagen Unifert Handels GmbH mod Hauptzollamt Münster med forbundsfinansministeren som biintervenient

(Sag 11/89)

(89/C 43/06)

Ved kendelse afsagt den 6. december 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. januar 1989, har Bundesfinanzhof, VII Afdeling, i sagen Unifert Handels

GmbH, Rigaer Straße 22, D-Warendorf 1, mod Hauptzollamt Münster med forbundsfinansministeren som bi-intervenient forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. a) Kan også den pris, som fremgår af den købekontrakt indgået mellem personer, der er bosiddende i Fællesskabet, anses som transaktionsværdien, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1224/80⁽¹⁾?
  - b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende: Såfremt prisangivelser i andre købekontrakter ligeledes opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1224/80, kan den pågældende da selv bestemme, hvilken pris der skal lægges til grund ved toldværdiansættelsen? Er den pågældende bundet af et allerede foretaget valg?
  - c) Ved bekræftende besvarelse af spørgsmål a): Omfatter denne pris også den såkaldte købskommission?
2. Er såkaldt demurrage (overliggedagspenge ved forsinkelse med et skibs lastning) transportomkostninger som nævnt i artikel 8, stk. 1, litra e, i forordning (EØF) nr. 1224/80?
3. Er transaktionsværdien som anført i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1224/80 den fulde pris, der er betalt eller skal betales, når det forud for det afgørende tidspunkt er blevet fastslået, at der er leveret mindre end den købte mængde, men leveringsvægten dog holder sig inden for den aftalte margin og ikke giver anledning til en nedsættelse af købsprisen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. november 198 af Bundessozialgericht i sagen Antonio Gatto mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag 12/89)

(89/C 43/07)

Ved kendelse afsagt den 22. november 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. januar 1989, har Bundessozialgericht, 10. Afdeling, i sagen Antonio Gatto, Reutesteig 5, D-Radolfzell, mod Bundesanstalt für Arbeit, Regensburger Straße 104, D-8500 Nürnberg, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Indebærer artikel 74, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾, der indeholder en regel om teoretisk bopæl, også, at en betingelse i arbejdstagernes (hidtidige) beskæftigelsesstats lovgivning om, at et familiemedlem skal være arbejdsløs for, at der kan opnås familieydelse, skal anses for opfyldt, når familiemedlemmet i sin bopælsstat står til rådighed for arbejdsformidlingen?

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

Sag anlagt den 18. januar 1989 af Dansk Pelsdyravlerforening mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 13/89)

(89/C 43/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. januar 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dansk Pelsdyravlerforening — der tillige virker under navnet Danske Pels Auktioner — en andelsforening med hjemsted i DK-2600 Glostrup, Langagervej 60, repræsenteret af bestyrelsens formand, proprietær Anders Kirkegaard, bestyrelsesmedlemmerne dyrlæge Niels Regner Andersen og pelsdyravler Jørgen Pedersen, bistået af landsretssagfører Egon Høgh og advokat Lise Høgh, og som særlig rådgiver, professor, dr.jur. Bernhard Gomard, København, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør P. Schmaltz-Jørgensen, Copenhagen Handelsbank International SA, 12, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

I. a) Principalt:

Kommissionens beslutning af 28. oktober 1988⁽¹⁾ i sag nr. IV/B-2/31.424 annulleres.

b) Subsidiært:

Den af Kommissionen i ovennævnte beslutning pålagte bøde bortfalder eller nedsættes.

II. Sagsøgte tilpligtes at bære sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

— Det bestrides, at de fem bestemmelser, der er lagt til grund for sagsøgtens beslutning enkeltvis eller i sammenhæng er i trid med EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1. Uanset at pelsskind ikke er omfattet af reglerne i forordning 26/62⁽²⁾, idet disse kun gælder for de produkter, som er nævnt i bilag II, kan der ved

⁽¹⁾ Om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/B-2/31.424 — Hudson's Bay/Dansk Pelsdyravlerforening) EFT nr. L 316 af 23. 11. 1988, s. 43.

⁽²⁾ EFT Specialudgave 1959-1962, s. 120.

vurdering af sagsøgerens virksomhed og ordninger ikke ses bort fra principperne i og hensigten med den fælles landbrugspolitik. Pelsdyravl har i høj grad bidraget til at sikre en del af landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard (Traktatens artikel 39/1 b). Foreningen har kunnet gøre dette ved at organisere sig i den andelsform, som landbruget er fortrolig med. Såfremt sagsøgtes beslutning kommer til at stå ved magt, vil dette indebære, at selve andelsprincippet anses for en overtrædelse af artikel 85. Sagsøgerens love og forretningsbetingelser er ikke i strid med EØF-Traktatens artikel 85, idet de hverken har som formål eller har til følge at begrænse konkurrencen i EØF. Vedtagelsen af reglerne og deres nærmere udformning har alene været begrundet i de særlige hensyn, der gør sig gældende i en andelsforening, der er styret af medlemmerne, behandler alle medlemmer lige og virker til fordel for medlemmerne. For så vidt angår virkningen af reglerne, har sagsøgte ikke på nogen måde dokumenteret, at der er årsagsforbindelse mellem de pågældende regler og den omstændighed, at sagsøgeren har en betydelig markedsandel. Sagsøgtes beslutning er baseret på en mangelfuld undersøgelse og en urigtig opfattelse af det relevante marked. Sagsøgte sammenkæder med urette reglerne om en begrænset leveringspligt for medlemmer, der ønsker at modtage hvalpeforsku og katastrofehjælp med det forhold, at et medlem ikke må drive konkurrerende virksomhed. Forbudet mod samtidig at være medlem hos sagsøgeren og at drive konkurrerende virksomhed er den eneste regel, der er knyttet til medlemskab. Medlemskab af den sagsøgende forening binder ikke medlemmerne til kontrahering. Adgangen til lån og forsikringsdækning (hvalpeforsku og katastrofehjælp) kan medlemmerne opnå andre steder. Den økonomiske virkning af de, af sagsøgte, anfægtede bestemmelser i sagsøgerens love og forretningsvilkår opfylder, hverken hver for sig eller i forening, set i forhold til den afgørende faktor for konkurrencen mellem auktionshusene — den pris der kan opnås for skind — de krav til væsentlighed, der indgår i vurderingen efter artikel 85, stk. 1. Selvom det må anerkendes, at forordning 26/62 ikke finder anvendelse, er det af væsentlig betydning for forståelsen og vurderingen af sagsøgerens virksomhed, at denne er organiseret som en andelsforening, og derved repræsenterer en særlig virksom-

hedskultur. Reglerne vedrørende hvalpeforsku og katastrofehjælp og den leveringspligt, der er knyttet hertil, er begrundet i de principper om lige behandling og inflydelse samt gensidig hjælp, som er naturlig i en andelsforening.

— (Subsidiært): Sagsøgeren har været i undskyldelig retsvildfarelse. Foreningen har anset sig undergivet de samme retsregler, som er praktiseret i Danmark indenfor andelssektoren i landbruget og har stedse efterlevet disse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved
kendelse afsagt den 14. december 1988 af Bundes-
finanzhof i sagen Maizena GmbH mod Hauptzollamt
Krefeld**

(Sag 18/89)

(89/C 43/09)

Ved kendelse afsagt den 14. december 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. januar 1989, har Bundesfinanzhof, VII. Afdeling, i sagen Maizena GmbH, George-C.-Marshall-Straße 210, D-Krefeld 12, mod Hauptzollamt Krefeld forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Forbyder artikel 5a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2742/75 ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1665/77 ⁽²⁾, også, at der ydes produktionsrestitution for produkter, der skal anvendes til fremstilling af isoglukose, når dette produkt forekommer som et mellemprodukt ved fremstillingen af sorbit og ikke er bestemt til at komme på markedet?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er den nævnte bestemmelse ugyldig på grund af tilsidesættelse af fællesskabsrettens forbud mod forskelsbehandling?

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 186 af 26. 7. 1977, s. 15.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

KOM(88) 778 endelig udg. — SYN 176

(Forelagt af Kommissionen den 3. januar 1989)

(89/C 43/10)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv skal være et vigtigt instrument i gennemførelsen af det indre marked efter de retningslinjer, der er udstukket i Den Europæiske Fælles Akt, og i det tempo, som er fastlagt i tidsplanen i Kommissionens hvidbog, med henblik på investeringsselskabers fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser;

det er blevet vedtaget kun at gennemføre den grad af harmonisering, der er nødvendig og tilstrækkelig til at sikre gensidig anerkendelse af godkendelser og tilsynsordninger, således at princippet om hjemlandskontrol kan anvendes, og at det kun er nødvendigt med en enkelt godkendelse, som anerkendes i hele Fællesskabet;

af hensyn til en fair konkurrence er det nødvendigt at sikre investeringsselskaber, der ikke er banker, samme muligheder for at oprette afdelinger og udføre tjenesteydelser på tværs af landegrænserne som dem, der forudses for forslaget til Rådets andet direktiv vedrørende kreditinstitutter;

det er også nødvendigt og hensigtsmæssigt at liberalisere adgangen til at blive medlem af børser og markeder for termins- og optionsforretninger i værtslandene for investeringsselskaber, der er godkendt til at operere på sådanne børser og markeder i deres hjemland;

ansvaret for tilsynet med investeringsselskabers kapitalgrundlag skal påhvile hjemlandets kompetente myndigheder, og disse myndigheders behørig varetagelse af dette hver nødvendiggør vedtagelsen af et supplerende direktiv om samordning af reglerne vedrørende markedsrisici;

det er væsentligt for gennemførelsen af det indre marked, at hjemlandets tilsynsmyndigheder overvåger alle aspekter af investeringsselskabets aktiviteter i værtslandet, uanset om disse aktiviteter udøves i form af udveksling af tjenesteydelser eller etablering af afdelinger i værtslandet;

medlemsstaterne bør sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der falder ind under dette direktiv, gennemføres ved brug af de former for finansieringsteknik, der anvendes i hjemlandet, når blot disse ikke strider mod værtslandets retsfor skrifter om samfundsmæssige interesser;

ansøgning om godkendelse af dattervirksomhed, hvis modervirksomhed henhører under et tredjelands lovgivning, eller ansøgning om en sådan modervirksomheds tilladelse til erhvervelse af kapitalinteresser, kan kun imødekommes efter en procedure, der har til formål at sikre, at EF-investeringsselskaber indrømmes gensidig behandling i det pågældende tredjeland;

en effektiv gennemførelse af det indre marked for finansielle tjenesteydelser forudsætter — ud over fælles retlige normer — et snævert og regelmæssigt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder;

giver investeringsselskaber anledning til problemer, er et kontaktudvalg det egnede forum for drøftelse og konsultation;

for at lette gennemførelsen af de i dette direktiv fastlagte mål og under hensyntagen til den hurtige udvikling på de nationale og internationale finansielle markeder bør der indføres en procedure med henblik på tilpasning af visse tekniske aspekter; da en sådan tilpasning er vigtig og af

ømtålelig karakter, er procedure III, variant a), som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF⁽¹⁾ den mest egnede —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- »Kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i Rådets direktiv 77/780/EØF⁽²⁾
- »investeringselskab«: en fysisk eller juridisk person, hvis virksomhed går ud på at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er angivet i bilaget til dette direktiv
- »hjemland«:
  - er investeringsselskabet en fysisk person: den medlemsstat, hvori den pågældende har sin bopæl
  - er investeringsselskabet en juridisk person: den medlemsstat, hvori det registrerede hjemsted er beliggende, eller hvis der ikke findes noget registreret hjemsted, den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende
- »værtsland«: den medlemsstat, hvori et investeringsselskab har en afdeling eller præsterer tjenesteydelser
- »afdeling«: et forretningssted, der retligt set er en uafhængig del af et investeringsselskab, og som udfører investeringsservice af den art, som investeringsselskabet har fået godkendelse til.
- »kvalificeret kapitalandel«: en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller af stemmerettighederne i et investeringsselskab, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på selskabet, jf. artikel 33 i Rådets direktiv 83/349/EØF⁽³⁾
- »moderselskab«: en virksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

— »datterselskab«: en virksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF.

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle investeringsselskaber. Investeringsselskaber, der samtidig er kreditinstitutter, er dog kun underkastet bestemmelserne i artikel 3, 4, 5, 8, 9, 10 og 21.

Artikel 3

Medlemsstaterne skal kræve, at investeringsselskaber, der er juridiske personer, har deres hovedkontor i samme medlemsstat som den, hvori det registrerede hjemsted er beliggende.

AFSNIT II

Harmonisering af godkendelsesbetingelserne

Artikel 4

1. Investeringsselskaber, der i en eller flere medlemsstater ønsker at udøve en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilaget, skal have godkendelse hertil i deres hjemland, før de kan påbegynde sådan virksomhed. En sådan godkendelse skal gives af hjemlandets kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 14. Når godkendelse er meddelt, kan investeringsselskaber straks påbegynde den pågældende investeringsaktivitet tillige med enhver anden hermed accessorisk aktivitet.
2. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke meddele godkendelse, medmindre:
  - investeringsselskabet har tilstrækkelig startkapital under hensyntagen til arten af den aktivitet, der påtænkes udøvet,
  - de personer, der faktisk leder investeringsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring, og
  - indehavere af en kvalificeret kapitalandel i selskabet er hæderlige personer.
3. Medlemsstaterne skal tillige kræve, at en ansøgning om godkendelse ledsages af en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udøvet, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur.
4. Ansøgeren skal have meddelelse inden tre måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning, hvad enten godkendelse meddeles eller ej. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes. Er der ikke meddelt nogen afgørelse inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning, anses denne for afslået.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽³⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

5. Den i stk. 1 omhandlede godkendelse er ikke nødvendig, når investeringsselskabet er et kreditinstitut, og den pågældende investeringsservice er omfattet af den tilladelse, der er meddelt instituttet af de i artikel 3 i direktiv 77/780/EØF omhandlede kompetente myndigheder.

6. De kompetente myndigheder kan kun tilbagekalde godkendelsen til et investeringsselskab, der omfattes af dette direktiv, når investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist af 12 måneder, eller det giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at godkendelse i sådanne tilfælde bortfalder
- b) har opnået godkendelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev meddelt
- d) ikke længere har tilstrækkelig finansielle midler eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet selskabet betroet
- e) befinder sig i en anden situation, som medfører, at godkendelsen tilbagekaldes i henhold til national lovgivning.

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke over for afdelinger af investeringsselskaber med registreret hjemsted uden for Fællesskabet — når disse påbegynder eller udøver virksomhed — anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som indrømmes afdelinger af investeringsselskaber med registreret hjemsted i en medlemsstat.

Artikel 6

1. Enhver ansøgning om godkendelse af et investeringsselskab, der er et datterselskab, hvis moderselskab henhører under et tredjelands lovgivning, eller ansøgning om tilladelse til erhvervelse af kapitalinteresser, jf. stk. 3, er underlagt proceduren i denne artikel.
2. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de andre medlemsstaters kompetente myndigheder samt Kommissionen om den indgivne ansøgning om godkendelse.
3. Tilsvarende skal de kompetente myndigheder i en medlemsstat, når de i henhold til artikel 7 får meddelelse om, at en virksomhed henhørende under et tredjelands ret påtænker at erhverve kapitalinteresser i et investeringsselskab, som derved bliver dens datterselskab, underrette de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

4. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat skal stille afgørelsen om de i stk. 1 og 3 omhandlede ansøgninger i bero, indtil den i stk. 5 og 6 fastsatte procedure er tilendebragt.

5. Kommissionen undersøger inden tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, om alle EF-investeringsselskaber indrømmes gensidig behandling, navnlig hvad angår etablering af datterselskaber eller erhvervelse af kapitalinteresser i investeringsselskaber i det pågældende tredjeland.

6. Fastslår Kommissionen, at der ikke foreligger gensidighed, kan den efter proceduren i artikel 20 stille den i stk. 4 omhandlede afgørelse i yderligere bero.

7. Kommissionen forelægger Rådet egnede forslag med henblik på at opnå gensidighed i forholdet til det pågældende tredjeland.

AFSNIT III

Harmonisering af betingelserne for at udøve virksomhed som investeringsselskab

Artikel 7

1. Medlemsstaterne skal forlange, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker at erhverve en kvalificeret kapitalandel i et investeringsselskab, forinden underretter de kompetente myndigheder med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet. De pågældende personer skal ligeledes forinden underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede kapitalandel så meget, at investeringsselskabet derved bliver deres dattervirksomhed. De kompetente myndigheder bedømmer de nævnte personers hæderlighed.

2. Investeringsselskaber meddeler hvert år de kompetente myndigheder navnene på de i stk. 1 omhandlede aktionærer eller selskabsdeltagere samt størrelsen af disses kvalificerede kapitalandele, således som det fremgår af de på den årlige generalforsamling registrerede navne på aktionærer og selskabsdeltagere, eller af oplysninger modtaget i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsvarlig og sund ledelse af investeringsselskabet, træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller suspension af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers, eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Artikel 8

1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at de af dem godkendte investeringsselskaber til stadighed opfylder de i artikel 4, stk. 2, nævnte betingelser. De kompetente myndigheder kan, når omstændighederne taler herfor, indrømme et investeringsselskab en vis frist med henblik på tilvejebringelse af den kapital, der er fastsat som minimum som startkapital. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver tillige, at de af dem godkendte investeringsselskaber afsætter tilstrækkelige reserver til imødegåelse af markedsrisici i overensstemmelse med bestemmelser, der skal fastsættes i et senere samordningsdirektiv.

2. Kompetencen til at føre tilsyn med overholdelsen af de i artikel 4, stk. 2, nævnte betingelser henhører udelukkende under hjemlandets kompetente myndigheder, uanset om investeringsselskabet etablerer en afdeling eller udfører tjenesteydelser i en anden medlemsstat.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal udarbejde forsigtighedsregler, der til stadighed skal efterleves af investeringsselskaber, der har fået meddelt godkendelse af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Tilsynet med sådanne forsigtighedsreglers overholdelse henhører under hjemlandets kompetente myndigheders enekompetence, uanset om investeringsselskabet etablerer en afdeling eller udfører tjenesteydelser i en anden medlemsstat. Sådanne regler skal indeholde krav om, at investeringsselskabet:

- har en betryggende administrativ og bogholderimæssig praksis samt betryggende interne kontrolordninger
- holder værdipapirer, der tilhører investorer, adskilt fra selskabets egen værdipapirbeholdning, og om, at penge, der tilhører investorer, indsættes på en konto eller konti, der er adskilt fra investeringsselskabets egen konto
- enten er medlem af en generel erstatningsordning, der tager sigte på at beskytte investorer, der ikke kan få deres krav dækket som følge af, at investeringsselskabet er gået konkurs eller ikke kan opfylde sine forpligtelser i øvrigt, eller etablerer individuelle ordninger, der giver investorerne tilsvarende beskyttelse. I afventning af en senere samordning af erstatningsordningerne er et investeringsselskabs afdelinger omfattet af den i værtslandet gældende erstatningsordning, når betaling eller bidrag til en sådan erstatningsordning beregnes på grundlag af de indtægter afdelingerne har erhvervet ved den i værtslandet udøvede investeringsvirksomhed
- efter anmodning giver hjemlandets kompetente myndigheder fornødne oplysninger med de intervaller, myndighederne måtte fastsætte (men mindst kvartalsvis), således at disse på grundlag heraf kan vurdere, om selskabet er et økonomisk sundt foretagende, og om selskabets reserver er tilstrækkelige til imødegåelse af markedsrisici

— på betryggende måde fører regnskab over udførte forretninger, der er så fyldestgørende, at hjemlandets myndigheder på grundlag heraf kan overvåge de forsigtighedsregler de skal anvende, herunder regler vedrørende markedsrisici. Sådanne regnskaber skal opbevares i et af de kompetente myndigheder nærmere fastsat tidsrum

— er organiseret på en sådan måde, at muligheder for interessekonflikter mellem selskabet og dets kunder eller mellem selskabets kunder indbyrdes reduceres til et minimum.

2. Hvis de i stk. 1 omhandlede bestemmelser ikke er hensigtsmæssige på grund af karakteren af den pågældende investeringsservice, kan medlemsstaterne i givet fald tilpasse eller undlade at anvende dem.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende de i stk. 1, andet og tredje led, omhandlede bestemmelser, når der er tale om investeringsservice, der udføres for professionelle investorer eller investorer, der driver investering som erhverv.

AFSNIT IV

Bestemmelser vedrørende etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser*Artikel 10*

1. Værtslande sikrer, at et investeringsselskab, der af dets hjemlands kompetente myndigheder har fået meddelt godkendelse til at udøve de på listen i bilaget angivne aktiviteter, i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 13 mindst kan udøve sådanne aktiviteter og hertil knyttet accessorisk virksomhed på deres område af en dér etableret afdeling eller i form af udveksling af tjenesteydelser.

2. Værtslande må ikke gøre etablering af en afdeling eller udveksling af tjenesteydelser i henhold til stk. 1 betinget af krav om godkendelse eller af krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller anden foranstaltning med tilsvarende virkning.

3. Værtslande sikrer, at et investeringsselskab, der i dets hjemland har godkendelse til at udøve børsrådgivervirksomhed, handel med værdipapirer for egen regning eller market-makingvirksomhed, indrømmes alle de privilegier i forbindelse med handel, der normalt forbeholdes medlemmer af værtslandenes børser og organiserede værdipapirmarkeder, hvor tilsvarende virksomhed udøves.

4. Med henblik på at opfylde sine forpligtelser efter stk. 3 sikrer værtslande, at de i samme stykke omhandlede investeringsselskaber gives mulighed for at blive medlem af værtslandets børser eller organiserede værdipapirmarkeder enten ved i værtslandet at etablere en afdeling eller et datterselskab, der overholder de i værtslandet gældende regler for virksomhed på børser eller andre organiserede værdipapirmarkeder, eller ved at erhverve et eksisterende selskab, der er medlem.

5. I afventning af senere samordning er de værtslande, der ikke accepterer kreditinstitutter, som medlem af deres børser eller organiserede værdipapirmarkeder, ikke forpligtet til som medlem at acceptere afdelinger af investeringsselskaber som omhandlet i stk. 3, der samtidig er kreditinstitutter.

6. Værtslande sikrer ligeledes, at investeringsselskaber, som i deres hjemlande har godkendelse til at udføre termins- og optionsforretninger, indrømmes alle de i vedkommende værtsland eksisterende faciliteter på børser, hvor der foretages termins- og optionsforretninger, på samme vilkår som angivet i stk. 3, 4 og 5.

Artikel 11

1. Et investeringsselskab, der ønsker at etablere en afdeling på en anden medlemsstats område, skal give meddelelse herom til hjemlandets og det pågældende værtslands kompetente myndigheder. Samtidig skal det til værtslandets myndigheder fremsende:

- a) en af hjemlandets kompetente myndigheder udstedt attest, hvori det bekræftes, at investeringsselskabet er behørigt godkendt i hjemlandet til at foretage den investeringsservice, der er planer om at udføre, og at selskabet i øvrigt opfylder de i dette direktiv fastsatte betingelser
- b) en driftsplan, hvori bl.a. angives, hvilken art forretninger, der påtænkes udført, og hvorledes afdelingen skal organiseres
- c) navnene på medlemmerne af afdelingens ledelse
- d) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås.

2. Et investeringsselskab kan etablere en afdeling i den anden medlemsstat en måned efter meddelelse som anført i stk. 1.

3. Et investeringsselskab, der ønsker at ændre i de angivelser, der er meddelt i henhold til stk. 1, skal, mindst en måned før ændringen foretages, give skriftlig meddelelse om den påtænkte ændring til de kompetente myndigheder i værtslandet. Disse myndigheder kan om nødvendigt af hensyn til almenvellet forbyde investeringsselskabet at påbegynde påtænkte nye aktiviteter, som ganske vist ikke er udelukket i henhold til godkendelsesbetingelserne, i investeringsselskabets hjemland, men som ikke er opført på listen i bilaget.

Artikel 12

1. Et investeringsselskab, der for første gang ønsker at udøve retten til fri udveksling af tjenesteydelser på en anden medlemsstats område, skal give hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder meddelelse om, hvilke af de i bilagets liste angivne aktiviteter, det agter at udøve.

2. Investeringsselskabet kan påbegynde udførelsen af sådanne aktiviteter og hertil knyttet accessorisk virksomhed i værtslandet en måned efter den i stk. 1 omhandlede meddelelse.

Artikel 13

1. Konstaterer værtslandets kompetente myndigheder, at et investeringsselskab, der har en afdeling eller udfører tjenesteydelser på værtslandets område, ikke overholder de dér gældende lovbestemmelser, der er begrundet i hensynet til almenvellet, skal den pågældende myndighed anmode vedkommende investeringsselskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

2. Træffer det pågældende investeringsselskab ikke de nødvendige foranstaltninger, skal værtslandets kompetente myndigheder give underretning herom til hjemlandets kompetente myndigheder. Hjemlandets myndigheder træffer hurtigst muligt alle hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at det pågældende investeringsselskab bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af foranstaltningerne meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

3. Hvis investeringsselskabet, på trods af de af hjemlandet truffede foranstaltninger, jf. stk. 2, eller fordi sådanne foranstaltninger viser sig utilstrækkelige eller ikke er blevet truffet af den pågældende medlemsstat, vedbliver med at overtræde de i værtslandet gældende lovbestemmelser, jf. stk. 1, kan værtslandet efter at have givet hjemlandets kompetente myndigheder underretning træffe passende foranstaltninger med henblik på at forhindre yderligere uregelmæssigheder, herunder om nødvendigt forbyde, at investeringsselskabet viderefører sin virksomhed på landets område. Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er muligt at forkynde de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter for investeringsselskabet.

4. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 1, 2 og 3, og hvorved der pålægges sanktioner eller restriktioner på udførelsen af tjenesteydelser, skal behørigt begrundes og meddeles det pågældende investeringsselskab. En sådan foranstaltning skal kunne indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder vedtog den.

5. Inden den i stk. 1, 2 og 3 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særlige tilfælde træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald efter at have konsulteret de berørte medlemsstater beslutte, at værtslandet skal ændre foranstaltningerne eller bringe dem til ophør.

6. Tilbagekaldes et investeringsselskabs godkendelse, meddeles dette værtslandets kompetente myndighed, der da træffer de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at det pågældende investeringsselskab viderefører sin virksomhed på værtslandets område.

7. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om antallet og arten af de i hver medlemsstat forekommende tilfælde, hvor der er blevet truffet foranstaltninger af den i stk. 3 nævnte art. Hvert andet år forelægger Kommissionen for det i henhold til artikel 20 nedsatte udvalg en rapport, hvori der kort redegøres for sådanne tilfælde.

AFSNIT V

Bestemmelser vedrørende de myndigheder, der meddeler godkendelse og fører tilsyn

Artikel 14

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være offentlige myndigheder eller organer, der er udpeget af offentlige myndigheder, eller andre organer.

3. Vedkommende myndigheder skal tillægges alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelse af deres erhverv.

Artikel 15

1. Er der flere kompetente myndigheder i en og samme stat, skal disse samarbejde snævert med henblik på at føre tilsyn med de investeringsselskaber, der udøver virksomhed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterne tillader ligeledes, at et sådant samarbejde finder sted mellem de kompetente myndigheder og de offentlige myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter eller med forsikringselskaber, når der er tale om foretagender, der overvåges af dem.

3. Hvor investeringsservice udføres på tværs af landegrænserne eller af etablerede afdelinger i en eller flere andre medlemsstater end hjemlandet, samarbejder de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder snævert med henblik på at føre tilsyn med det pågæl-

dende investeringsselskabs virksomhed. De berørte myndigheder giver efter anmodning, hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne investeringsselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af deres godkendelse, samt alle oplysninger, der iøvrigt kan lette overvågningen af sådanne investeringsselskaber.

Artikel 16

1. Når et investeringsselskab, der er meddelt godkendelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en afdeling etableret i en anden medlemsstat, sikrer de kompetente myndigheder i værtslandet, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 15, stk. 3 nævnte oplysninger.

2. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndighed udfører kontrol på stedet i afdelinger etableret på dets område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler den i henhold til dette direktiv.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er eller har været ansat ved de kompetente myndigheder, såvel som revisorer eller eksperter, der optræder på de kompetente myndigheders vegne, er underkastet tavshedspligt. Dette indebærer, at alle fortrolige oplysninger, som de pågældende personer måtte modtage som led i deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, medmindre der er tale om sager, der henhører under straffelovgivning.

2. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater og de offentlige myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, bemyndiges til at udveksle oplysninger i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser, hvor det er nødvendigt for en effektiv varetagelse af deres respektive ansvarsområder. Disse oplysninger skal være omfattet af samme tavshedspligt, som den i stk. 1 foreskrevne.

3. Medlemsstaterne kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, dersom de meddelte oplysninger er omfattet af samme tavshedspligt som den, der gælder i henhold til nærværende artikel.

4. De myndigheder, der modtager oplysninger i henhold til stk. 1 eller 2, må kun gøre brug af dem:

— med henblik på at undersøge, om de foretagender, som de fører tilsyn med, opfylder betingelserne for at påbegynde virksomhed, og med det formål at lette overvågningen af sådanne foretagenders virksomhed, administrative og regnskabsmæssige praksis samt interne kontrolordninger,

— når de af myndigheden truffne afgørelser er indbragt for en administrativ rekursinstans, eller

— indbringes for domstolene efter artikel 18.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der inden for en medlemsstat eller mellem medlemsstater kan udveksles oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de personer, der har til opgave at foretage lovpligtig revision af investeringsselskabers regnskaber.

De myndigheder og organer, til hvem sådanne oplysninger fremsendes, må kun gøre brug af dem med henblik på varetagelsen af deres hverv som tilsynsførende myndighed. De modtagne oplysninger er underkastet de regler om tavshedspligt, som gælder for de pågældende myndigheder og organer.

6. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne i henhold til lovbestemmelser, og dersom det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn, tillade, at visse oplysninger videregives til andre afdelinger inden for deres centralforvaltning. Medlemsstaterne skal sikre, at de oplysninger, der modtages i henhold til stk. 2, ikke videregives i sådanne tilfælde, medmindre de myndigheder, der har meddelt de pågældende oplysninger, udtrykkeligt giver deres samtykke hertil.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de i denne artikel fastsatte bestemmelser om tavshedspligt også finder anvendelse på oplysninger, der gives af de kompetente myndigheder til personer med ansvar for den lovpligtige revision af investeringsselskabers regnskaber.

Artikel 18

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der træffes over for et investeringsselskab i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, kan indbringes for domstolene. Samme domstolsadgang skal stå åben, når en ansøgning om godkendelse anses for afslået, jf. artikel 4, stk. 4.

Artikel 19

Medlemsstaterne sikrer, at deres respektive kompetente myndigheder over for investeringsselskaber eller dem, der faktisk kontrollerer sådanne foretagender, som overtræder love eller administrative bestemmelser vedrørende tilsyn med investeringsselskaber, kan fastsætte sanktioner eller andre foranstaltninger, der specielt tager sigte på at bringe den konstaterede overtrædelse eller grunden til en sådan overtrædelse til ophør. Sådanne sanktioner skal kunne indebære, at godkendelser suspenderes eller tilbagekaldes.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

1. Tekniske ændringer til dette direktiv vedrørende

— udvidelse af de aktiviteter, der er opført på den i bilaget indeholdte liste

— de områder, hvor de kompetente myndigheder skal udveksle de i artikel 15 angivne oplysninger

foretages efter proceduren i stk. 2.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist, som fastsættes i hver enkelt retsakt, der skal vedtages af Rådet i henhold til dette stykke, men som under ingen omstændigheder kan være på over tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 21

1. Investeringsselskaber, der allerede inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv har godkendelse til at udføre investeringsservice i hjemlandet, skal anses at have den for dette direktiv nødvendige godkendelse, hvis godkendelsen er givet under betingelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 4, stk. 2.

2. Afdelinger, der har påbegyndt deres virksomhed i overensstemmelse med de i værtslandet gældende bestemmelser, men inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv antages at have været underlagt proceduren i artikel 11, stk. 1, 2 og 3. Sådanne afdelinger skal fra ikrafttrædelsestidspunktet for gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv være underlagt bestemmelserne i artikel 10, 11, stk. 3, og artikel 13.

3. Artikel 12 berører ikke de rettigheder, som investeringsselskaber, der udfører tjenesteydelser på tværs af landegrænserne, har erhvervet inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Investeringsaktiviteter, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde

AFSNIT A

Aktiviteter

1. Børsmæglervirksomhed, dvs. accept af investorers ordrer vedrørende et eller flere af de under afsnit B nævnte instrumenter og/eller udførelse af sådanne ordrer på en børs eller andet marked på kommissionsbasis mod betaling af provision
2. dealing as principal, dvs. køb og salg af et eller flere af de under afsnit B nævnte instrumenter for egen regning og risiko med det formål at opnå en gevinst i form af differencen mellem køberkurs og sælgerkurs
3. market making, dvs. opretholdelse af markedet for et eller flere af de under afsnit B nævnte instrumenter gennem handel med sådanne instrumenter
4. porteføljepleje af værdipapirbeholdninger, dvs. forvaltning, der påtages særskilt over for individuelle investorer mod betaling af et gebyr af beholdninger bestående af et eller flere af de under afsnit B nævnte instrumenter
5. tilbud om service i form af tegning i forbindelse med emission af de under afsnit B, punkt 1, nævnte instrumenter og distribution af sådanne emitterede papirer til offentligheden
6. professionel investeringsrådgivning til investorer på individuel basis eller på basis af privat subskription i forbindelse med et eller flere af de under afsnit B nævnte instrumenter
7. opbevaring og forvaltning af et af de under afsnit B nævnte instrumenter, men ikke forvaltning af et clearingssystem.

AFSNIT B

Instrumenter

1. omsættelige værdipapirer, inkl. andele i foretagender med henblik på kollektiv investering i omsættelige værdipapirer
  2. pengemarkedsinstrumenter (inkl. indlånsbeviser og Eurohandelspapirer)
  3. termins- og optionsinstrumenter
  4. valutakurs- og rentesatsinstrumenter.
-

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til Sovjetunionen

(89/C 43/11)

I. Genstand

1. Der holdes en licitation over restitutionen ved udførsel til Sovjetunionen af blød hvede henhørende under KN-kode 1001 90 99.
2. Den samlede mængde, der kan være genstand for fastsættelse af maksimumseksportrestitutionen som nævnt i artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86⁽²⁾, er på ca. 900 000 tons.

3. Licitationen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i:

- Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975⁽³⁾
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75 af 4. februar 1975
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 395/89 af 16. februar 1989⁽⁴⁾.

II. Frister

1. For den første af de ugentlige licitationer begynder fristen for indgivelse af bud den 22. februar 1989 og udløber den 23. februar 1989, kl. 10.00.
2. For de følgende ugentlige licitationer udløber fristen for indgivelse af bud hver uge, torsdag kl. 10.00.

For den anden ugentlige licitation, og for de følgende, begynder fristen for indgivelser af bud at løbe fra den første arbejdsdag, som følger efter udløbet af den foregående frist,

3. Denne bekendtgørelse offentliggøres kun ved åbningen af denne licitation. Medmindre den ændres eller afløses af en anden bekendtgørelse, gælder denne bekendtgørelse for alle de ugentlige licitationer, der iværksættes i løbet af denne licitations gyldighedsperiode.

III. Bud

1. De skriftligt afgivne bud skal senest fremkomme på den under kapitel II angivne dato og time, enten ved indlevering mod kvittering for modtagelsen eller ved anbefalet brev, eller ved telex, telefax eller telegram tilgå en af følgende adresser:

- Bundesanstalt für landwirtschaftliche Markterdnung (BALM), D-6000 Frankfurt am Main, Adickesallee 40 (télex: 4-11475, 4-16044, telefax 1564-651)
- Office national interprofessionnel des céréales, 21, avenue Bosquet, F-75007 Paris (télex: OFICE 200490 F, télécopieur 45519099)
- Ministero per il commercio con l'estero, direzione generale import-export, divisione II, viale Shakespeare, I-00100 Rome (télex: MINCOMES 610083, 610471, telefax: 5926217)
- Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, Stadhoudersplantsoen 12, NL-2517 JL Den Haag (télex: HOVAKKER 32579, telefax 461400)
- Office belge de l'économie et de l'agriculture (OBEA)/Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw (BDBL), rue de Trèves, 82/Trierstraat 82, B-1040 Bruxelles/Brussel (télex: OBEA 24076, 65567, telefax: 2302533)
- Intervention Board for Agricultural Produce, Fountain House, 2 Queens Walk, UK-Reading RG1 7QW Berks (télex: 848302, telefax 583626)
- Department of Agriculture and Fisheries, Cereals Division, Agriculture House, Kildare Street, IRL-Dublin 2 (télex: AGRI EI 5118, telefax: 616263)
- Direktoratet for Markedsordningerne Frederiksborggade 18, DK-1360 København K (télex: 15138 DK, telefax 926948)

⁽¹⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1975, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 257 af 10. 9. 1986, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 45 af 17. 2. 1989, s. 13.

- Service d'économie rurale, office du blé, 113-115, route de Hollerich, L-Luxembourg (télex: AGRIM L 2537, télécopieur 450178)
- YDAGEP, 241, rue Acharnon, GR-10446 Athènes (télex: 221734 ITAG GR)
- Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA) c/Beneficencia 8, Madrid 28004 (télex: 41818, 23427 SENPA E, fax 5219832, 5224387)

Bud, der ikke afgives pr. telex, telefax eller telegram, skal sendes til den pågældende adresse i en forsegleet dobbelt kuvert. Den inderste kuvert, der ligeledes skal være forsegleet, skal bære påskriften »Bud i forbindelse med licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til Sovjetunionen. — Fortroligt«. Indtil den pågældende har fået meddelelse om licitationstilslaget fra vedkommende medlemsstat, er de afgivne bud bindende.

2. Buddet samt bevis og den erklæring, der omhandles i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 279/75,

affattes i det eller i et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har modtaget budet.

IV. Licitationssikkerheden

Licitationssikkerheden stilles til fordel for den pågældende kompetente myndighed.

V. Licitationstilslag

Ved tilslaget etableres:

- a) retten til i den medlemsstat, hvor budet er blevet indgivet, at få udstedt en eksportlicens med angivelse af den eksportrestitution, der er anført i budet, og som tildeles for den pågældende mængde
- b) forpligtelsen til i den i litra a) nævnte medlemsstat at anmode om en eksportlicens for denne mængde.

Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer

(89/C 43/12)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 205 af 6. august 1988)

I titlen og i afsnit III læses, for så vidt angår destinationerne:

Zone I, II undtagen Sovjetunionen, III undtagen Sovjetunionen, IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer.
